EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.4.9.
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2014) 123 final}
{SWD(2014) 124 final}
{SWD(2014) 125 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A vállalkozások és különösen a kkv-k üzleti környezetének javítása az EU tízéves növekedési stratégiája, az „Európa 2020” stratégia[1] egyik prioritási területe. Az Európa 2020 stratégia hét kiemelt kezdeményezésének egyikéről szóló „Integrált iparpolitika a globalizáció korában” című közlemény[2] számos olyan intézkedést határoz meg, amelyek a kkv-kat érintik. Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag[3] felülvizsgálata, valamint az első[4] és a második egységes piaci intézkedéscsomag[5] szintén tartalmazott a finanszírozáshoz való hozzáférés javítását és az európai üzleti tevékenység költségeinek csökkentését célzó intézkedéseket.

A vállalkozások számára költséges és körülményes a határokon átnyúló tevékenység, és csak kevés kkv hajt végre beruházást külföldön. Ez egyrészt a nemzeti jogszabályok sokféleségének és különösen a nemzeti társasági törvények közötti eltéréseknek, másrészt annak tudható be, hogy hiányzik az ügyfelek és üzleti partnerek külföldi vállalkozásokkal szembeni bizalma. A bizalomhiány leküzdése érdekében a vállalkozások gyakran hoznak létre leányvállalatokat más tagállamokban. Ennek előnye, hogy az ügyfelek számára biztosíthatják az anyavállalat márkanevét és hírnevét, emellett azt a biztonságot is nyújthatják, amelyet a külföldi vállalkozással szemben a nemzeti társasági formával való kapcsolattartás jelent. Külföldi vállalkozásalapítás esetén az anyavállalatnak többek között viselnie kell a más országokban érvényes, az anyavállalat székhelye szerinti országban megszokottól gyakran eltérő jogi és adminisztratív követelményeknek való megfelelés költségeit. E költségek (ideértve a szükséges jogi tanácsadás és a fordítás költségeit is) a vállalatcsoportok esetében különösen magasak, mivel egy anyavállalat – különösen egy kkv anyavállalat – jelenleg eltérő követelményekkel szembesül minden olyan országban, amelyben leányvállalatot kíván létrehozni.

Az európai kis- és középvállalkozások (kkv-k) alapvető szerepet játszanak az uniós gazdaság erősítésében. Egyelőre azonban számos akadály nehezíti teljes körű fejlődésüket a belső piacon, megakadályozva őket ezáltal abban, hogy az Unió gazdaságához való hozzájárulásukban teljes potenciáljukat kibontakoztassák.

Az európai zártkörű társaság (SPE) statútumáról szóló 2008. évi európai bizottsági javaslat e költségekre keresett megoldást.[6] A javaslat célja az volt, hogy határokon átnyúló tevékenységük elősegítésére olyan eszközt kínáljon a kkv-knak, amely egyszerű, rugalmas, és valamennyi tagállamban egységes. A javaslat azt követően készült, hogy a vállalkozások több alkalommal jelezték igényüket a korlátolt felelősségű társaság valódi európai formájának létrehozása iránt. Azonban az üzleti közösség erős támogatása ellenére sem jött létre olyan kompromisszum a tagállamok között, amely lehetővé tette volna a statútum egyhangú elfogadását. A Bizottság a célravezető és hatásos szabályozás programmal (REFIT[7]) összefüggésben az SPE-javaslat visszavonásáról határozott, továbbá bejelentette, hogy alternatív intézkedésre irányuló javaslatot készít, amelyek célja, hogy megoldást találjanak az

---

1 COM(2010) 2020, 2010.3.3.
2 COM(2010) 614.
3 COM(2011) 78, 2011.2.23.
4 COM(2011) 206, 2011.4.13.
5 COM(2012) 573, 2012.10.3.
6 Javaslat: a Tanács rendelete az európai zártkörű társaság statútumáról (COM(2008) 396).
7 Az SPE-javaslat visszavonását a „Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT): eredmények és következő lépések” című közlemény mellékletében jelentették be (COM(2013) 685, 2013.10.2.).

SPE-javaslatban vizsgált problémák legalább egy részére. Ez a megközelítés összhangban áll az európai társasági jogról és vállalatirányításról szóló 2012. évi cselekvési tervvel[8], amely megerősítette a Bizottságnak azt a kötelezettségvállalását, hogy az SPE-javaslaton kívül egyéb kezdeményezéseket tesz annak érdekében, hogy javítsa a kkv-k lehetőségeit a határokon átnyúló tevékenység folytatására.

E javaslat alternatív megközelítést kínál az SPE-hez képest. Általános célkitűzése, hogy a potenciálisan vállalkozást alapítók – különösen a kkv-k – számára megkönnyítse a külföldi vállalkozásalapítást. Ez várhatóan ösztönzi és támogatja a vállalkozási kedvet, továbbá erősíti a növekedést, az innovációt és a munkahelyteremtést az Unióban.

A javaslat megkönnyítené a vállalkozások határokon átnyúló tevékenységét azáltal, hogy felkéri a tagállamokat, hogy nemzeti jogalkotásukban olyan nemzeti társasági formáról rendelkezzenek, amelynek szabályai valamennyi tagállamban azonosak, és amelyet az Unióban egységesen az SUP (*Societas Unius Personae*) rövidítés jelöl. Az ilyen társaságok valamennyi tagállamban a harmonizált szabályoknak megfelelően jönnének létre és működnének, ami csökkentené az alapítási és működési költségeket. A költségek különösen a harmonizált bejegyzési eljárás, a létesítő okirat egységes formanyomtatványára épülő elektronikus bejegyzés lehetővé tétele, valamint az alapításhoz előírt alacsony tőkekövetelmény révén csökkenthetők. A hitelezők védelmét az SUP igazgatói (egyes esetekben annak egyedüli tagja) számára a kifizetések ellenőrzésére vonatkozóan előírt kötelezettség biztosítaná. Annak érdekében, hogy a vállalkozások teljes körűen kihasználhassák a belső piac előnyeit, a tagállamoknak nem célszerű előírniuk azt, hogy az SUP székhelye és központi ügyvezetése kötelezően azonos tagállamban legyen.

E javaslattal párhuzamosan és ahhoz kapcsolódóan a Bizottság a vállalkozások jogbiztonságának javítását célzó, általánosabban pedig a más tagállamban folytatott tevékenységre alkalmazandó jogszabályokkal kapcsolatos munkát végez az Európai Tanács 2009. évi stockholmi programjával[9] összhangban.

Elfogadása esetén e javaslat a 2009/102/EK irányelv hatályon kívül helyezésével, valamint az 1024/2012/EU rendelet[10] módosításával lehetővé teszi a belső piaci információs rendszer (Internal Market Information System, IMI) használatát.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL, HATÁSVIZSGÁLAT

A kezdeményezés a korábbi uniós kezdeményezések, többek között a 2008. évi SPE-javaslat előkészítése során végzett kutatásra, valamint az e javaslatot követően folytatott több konzultációra és egyeztetésre épül.

Az európai uniós társasági jog jövőjéről szóló reflexiós folyamat keretében 2011 áprilisában a társasági jogi szakértőkből álló vitacsoport ajánlásokat tartalmazó jelentést tett közzé.[11] A jelentés a kkv-kra alkalmazandó jogrendszer egyszerűsítésére irányuló fokozott erőfeszítésekre szólított fel. Így különösen megemlítette, hogy egyszerűsíteni szükséges a

---

8 COM(2012) 740, 2012.12.12. COM(2012) 740, 2012.12.12.; Cselekvési terv: Európai társasági jog és vállalatirányítás a részvényesek nagyobb szerepvállalását és a fenntartható vállalatokat szolgáló modern jogi keret (COM(2012) 740, 2012.12.12.).

9 A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa (HL C 115., 2010.5.4., 1. o.).

10 Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

11 A vitacsoport jelentése a következő címen érhető el: http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf

vállalkozások alapítását megelőző alakiságokat (pl. bejegyzés, elektronikus eljárásokhoz való hozzáférés). A jelentés emellett javasolta az egyszemélyes társaságokra vonatkozó, az Unió egészében alkalmazandó egyszerűsített formanyomtatvány bevezetését, amely az egyszemélyes induló vállalkozások és a kizárólagos tulajdonban lévő leányvállalatokkal rendelkező holdingtársaságok számára egyaránt lehetővé tenné a tranzakciós költségek csökkentését, valamint a felesleges alakiságok elkerülését.

A jelentés alapján a Bizottság 2012 februárjában széles körű nyilvános konzultációt kezdeményezett az európai társasági jog jövőjéről. A megállapítások között szerepelt az érdekeltek véleménye arról, hogy uniós szinten milyen intézkedésekkel nyújtható további támogatás az európai kkv-knak. Közel 500 válasz érkezett a különböző érdekeltektől, köztük hatóságoktól, szakszervezetektől, vállalkozói szövetségektől, befektetőktől, oktatási intézményektől és magánszemélyektől. Ezek döntő többsége egyetértett azzal, hogy a kkv-kat bizottsági intézkedésekkel szükséges támogatni, az álláspontok azonban eltértek a megvalósítás módját illetően. A Bizottság ezenkívül felhasználta a vitacsoportba bevont társasági jogi szakértők megállapításait, például tanácsaikat egy az egyszemélyes társaságokra vonatkozóan a jövőben esetlegesen elfogadandó irányelv főbb szempontjaival kapcsolatban.

2013 júniusában részletesebb online konzultációra került sor az egyszemélyes társaságokkal kapcsolatban[12], amely azt vizsgálta, hogy az egyszemélyes társaságokra vonatkozó nemzeti szabályok harmonizációja egyszerűbb és rugalmasabb szabályokat, valamint alacsonyabb költségeket biztosítana-e a vállalkozások – különösen a kkv-k – számára. Összesen 242 válasz érkezett a különböző érdekeltektől, köztük vállalkozásoktól, hatóságoktól, szakszervezetektől, vállalkozói szövetségektől, oktatási intézményektől és magánszemélyektől. A véleményt nyilvánító válaszadók 62 %-a úgy vélte, hogy az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó szabályok harmonizációja megkönnyítheti a kkv-k határokon átnyúló tevékenységét, míg 64 %-uk szerint egy ilyen kezdeményezésnek ki kell terjednie az egységes uniós bejegyzési formanyomtatványra épülő elektronikus bejegyzésre vonatkozó szabályokra is.

2013. szeptember 13-án találkozóra került sor a Bizottság Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatósága, valamint az üzleti szféra több uniós képviselője[13] között. A legtöbb résztvevő támogatta a kezdeményezést, és kiemelte annak kedvező hatását az Unióban működő vállalkozásokra. Hangsúlyozták azonban azt, hogy a kezdeményezés nem tekinthető az SPE teljes értékű alternatívájának, valamint azt, hogy az SPE-re irányuló erőfeszítéseket folytatni kell.

Más érdekeltek, például a közjegyzők általánosságban szintén támogatták a kezdeményezést, viszont aggodalmukat fejezték ki a vállalkozások elektronikus bejegyzésének biztonságát, valamint az eljárás megfelelő mértékű ellenőrzésével kapcsolatban szükséges garanciákat illetően. Egyes érdekeltek továbbá azon a véleményen voltak, hogy a minimális tőkekövetelmény csökkentését megfelelő intézkedésekkel, például fizetőképességi vizsgálattal vagy az osztalékfizetés korlátozásával kell kiegészíteni.

A Bizottság által végzett hatásvizsgálat a kezdettől fogva elvet több lehetőséget (különösen egy új, nemzetek feletti társasági forma bevezetését, valamint a kizárólag kkv-k által vagy a részvénytársaság, illetve korlátolt felelősségű társasági formájában létrehozott

[12] http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

[13] Business Europe, az Európai Unió Közjegyzői Tanácsa, Európai Kisvállalkozások Szövetsége, Európai Ügyvédi Kamarák és Jogi Társaságok Tanácsa, Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France, Association Nationale des Sociétés par Actions, Eurochambers.

leányvállalatokra vonatkozó társasági jogszabályok harmonizációját), mivel azok nem megvalósíthatók, és/vagy azokat az érdekeltek nem támogatják.

Az értékelés alapján vizsgált lehetőségek az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokra – különösen a bejegyzési eljárásra és a minimális tőkekövetelményre – vonatkozóan harmonizált feltételeket megállapító nemzeti társasági jogszabályok megalkotására irányultak.

A választott szakpolitikai lehetőség lehetővé tenné az elektronikus bejegyzést, bevezetné a létesítő okirat egységes formanyomtatványát, továbbá a minimális tőkekövetelményt 1 EUR-ban állapítaná meg, mérlegvizsgálat és fizetőképességi nyilatkozat mellett. Az egyéb szakpolitikai lehetőségekhez képest a célkitűzések eredményes megvalósítása (különösen a vállalkozások költségeinek csökkentése), a hatékonyság és az EU politikáihoz való közelítés szempontjából általánosságban ez nyújtja a legjobb megoldást.

A hatásvizsgálat 2013. március 20-án összességében kedvező véleményt kapott a Hatásvizsgálati Testülettől. A Testület észrevételei alapján a probléma meghatározásával és a problémafával, a piac méretével, valamint a szakpolitikai lehetőségekkel és azok hatásaival foglalkozó szakaszok módosultak. Ezenkívül az egyes tagállamok helyzetének ismertetése táblázatos formát kapott, továbbá a jelentés kiegészült a 2013. évi online konzultáció eredményeinek összefoglalásával. Így különösen a Hatásvizsgálati Testület véleménye alapján a hatásvizsgálat most már tartalmazza a minimális tőkekövetelmény és a hitelezővédelem, valamint az elektronikus bejegyzés és a létesítő okirat egységes formanyomtatványának lehetőségeit is. Ezenfelül a hatásvizsgálatban nagyobb hangsúlyt kapott az érintett piac mérete: az Unióban körülbelül 21 millió kkv működik, ebből mintegy 12 millió korlátolt felelősségű társaság, amelynek közel a fele (5,2 millió) egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Jogalap, szubszidiaritás és arányosság

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 50. cikkén alapul, amely az Európai Unió társasági jogi hatáskörének jogalapja. Nevezetesen az EUMSZ 50. cikke (2) bekezdésnek f) pontja a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörléséről rendelkezik a leányvállalatok létrehozásának feltételeit illetően.

A javaslattervezet egy nemzetek feletti új egyszemélyes társasági forma meghatározása helyett hozzájárul a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörléséhez a leányvállalatoknak a tagállamok területén történő létrehozását érintő feltételek tekintetében. Elvben a javaslattervezet célkitűzése így azáltal is megvalósítható lett volna, hogy a tagállamok önállóan azonos jogszabályokat fogadnak el. E körülmények között az 50. cikk megfelelő jogalapot teremt a javaslathoz, és az EUMSZ 352. cikkének alkalmazása nem szükséges.

A szubszidiaritás elve szerint az Unió fellépése csak akkor szükséges, ha ez a tagállami szintű beavatkozásnál jobb eredményekhez vezet.

Az egyes tagállamok által az alapítási költségek csökkentése céljából eddig kidolgozott megoldások uniós szintű összehangolására eddig nem került sor. A megoldások tagállamok közötti összehangolása, amelynek célja a tagállamok azon törekvése lenne, hogy nemzeti jogrendszerükben egy adott társasági jogi formára vonatkozóan azonos követelményeket vezessenek be, bár elméletben lehetséges, a közeljövőben nem látszik valószínűnek. Nagyobb a valószínűsége annak, hogy az egyes tagállamok intézkedései továbbra is eltérő eredményeket hoznak, ahogyan ezt a hatásvizsgálat is részletesen szemlélteti.

Nevezetesen a tagállamok önálló fellépése legtöbbször a sajátságos nemzeti feltételekre irányul, és általában nem célja a határokon átnyúló letelepedés megkönnyítése. Például a közjegyző vagy a bejegyzés szerinti tagállam egyéb hatósága előtti személyes megjelenés követelménye, bár közvetlenül nem megkülönböztető, eltérően hat a honos és nem honos személyekre – a külföldi alapítókat valószínűleg jelentősebb költségek terhelik, mint a belföldieket. Hasonlóképpen a gyakorlatban kizárólag egy adott ország állampolgárai vagy honos személyei számára elérhetővé tett elektronikus bejegyzés, amely nemzeti keretek között elfogadhatónak tekinthető, a külföldi vállalkozásokat olyan költségekkel sújtja, amelyek a belföldieknél nem merülnek fel.

Ezért úgy tűnik, hogy uniós szintű fellépés nélkül csak harmonizálatlan nemzeti megoldások születnének, a kkv-k továbbra is a külföldi terjeszkedésüket megnehezítő akadályokkal szembesülnének, az ebből eredő költségek pedig különösen a külföldi alapítókat terhelnék. A harmonizációból származó egyszerűsítést elméletben az önállóan fellépő tagállamok is megvalósíthatják, ez azonban meglehetősen valószínűtlen. Ebben az összefüggésben a megcélzott uniós beavatkozásról elmondható, hogy megfelel a szubszidiaritás elvének.

Ami az arányosság elvét illeti, az Unió fellépését az adott szakpolitikai célkitűzések megvalósításához szükséges és azzal arányos mértékűre kell korlátozni. A kkv-k nagyobb mértékű határon átnyúló belső piaci részvétele érdekében helyénvaló harmonizálni az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok létrehozásának és működésének feltételeit. E fellépés a tervek szerint megkönnyíti és ösztönzi a vállalatalapítást, és mindenekelőtt az EU-n belüli leányvállalatok számának növekedéséhez vezet. Nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket, mivel nem törekszik az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok működéséhez kapcsolódó valamennyi aspektus teljes körű harmonizálására, hanem azokra a szempontokra korlátozódik, amelyek a határon átnyúló kontextusban a legfontosabbak. Az egyszemélyes társaságokról szóló jelenlegi irányelvet hatályon kívül helyező új irányelv ezenkívül biztosítja azt is, hogy a javasolt uniós fellépés sem tartalmi, sem formai szempontból ne lépje túl a szabályozási célkitűzés megvalósításához szükséges és azzal arányos mértéket.

A javaslat részletes magyarázata

1. rész: Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok általános szabályai

Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok általános szabályai az I. mellékletben felsorolt valamennyi vállalkozásra vonatkoznak, ideértve az ezen irányelv második részében (1–5. cikk) említett vállalkozásokat is. A Tanács tizenkettedik, 89/667/EGK társasági jogi irányelve, amelyet a 2009/102/EK irányelv kodifikált, olyan jogi eszközt vezetett be, amely az Unió egészében lehetővé teszi az egyszemélyes társaság felelősségének korlátozását. Ezen irányelv első részének rendelkezései ezenkívül előírják az egyszemélyes társaság adatainak nyilvánosan elérhető nyilvántartásban történő közzétételét, továbbá szabályozzák egyrészt az egyedüli tag által hozott határozatokat, másrészt az egyedüli tag és a társaság közötti szerződéseket. Ha valamely tagállam megengedi, hogy egy részvénytársaságban egyetlen tag legyen, akkor az irányelv első részében maghatározott szabályokat az ilyen társaságokra is alkalmazni kell.

2. rész: Az egyszemélyes társaság (*Societas Unius Personae*, SUP) különös szabályai

1. fejezet: Általános rendelkezések

Ezen irányelv második részének rendelkezéseit az SUP formájában létrehozott egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokra kell alkalmazni (6. cikk).

Az ezen irányelvben nem szabályozott kérdésekben a vonatkozó nemzeti jogszabályt kell alkalmazni.

2. fejezet: Az SUP létrehozása

Az irányelv az SUP létrehozásának módjait az eredeti (*ex nihilo*) alapításra (új vállalkozás alapítására), valamint a más társasági formában már működő vállalkozás átalakulására korlátozza. Az irányelv mindkét módszerre vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket (8. és 9. cikk), ezenkívül az SUP létrehozásának eljárására a korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó nemzeti szabályok is irányadók.

SUP-t eredeti alapítással bármely természetes vagy jogi személy létrehozhat akkor is, ha az utóbbi egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság. A tagállamok nem akadályozhatják meg, hogy az SUP más vállalkozásban egyedüli tag legyen.

SUP-t átalakulás útján kizárólag az I. mellékletben felsorolt korlátolt felelősségű társaságok hozhatnak létre. Az SUP-vé alakuló vállalkozás megtartja jogi személyiségét. Az irányelv az átalakulási eljárások tekintetében a nemzeti jogszabályokra hivatkozik.

Ezen irányelv előírja, hogy az SUP székhelye és központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye az Unió területén legyen (10. cikk).

3. fejezet: Létesítő okirat

Az irányelv rendelkezik a létesítő okirat egységes formanyomtatványáról, amelynek használata elektronikus bejegyzés esetén kötelező. Meghatározza továbbá a formanyomtatvány kötelező tartalmi elemeit a Bizottság által elfogadandó végrehajtási aktusban szereplő formában (11. cikk).

A létesítő okirat a bejegyzést követően módosítható, azonban a módosításoknak meg kell felelniük az irányelv és a nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek (12. cikk).

4. fejezet: Az SUP bejegyzése

A bejegyzési eljáráshoz kapcsolódó rendelkezések az irányelv lényegi részét alkotják, mivel e kérdés alapvető fontosságú a leányvállalatoknak az anyavállalat székhelye szerinti országtól eltérő uniós tagállamban történő könnyebb létrehozása szempontjából. Az irányelv olyan bejegyzési eljárás lehetővé tételét írja elő a tagállamok számára, amely teljes egészében elektronikusan, távolról bonyolítható, a bejegyzés szerinti tagállam hatóságai előtti kötelező személyes megjelenés nélkül. Ezért lehetővé kell tenni a bejegyzésért felelős szerv és az alapító teljes körű elektronikus kapcsolattartását. A gyors vállalkozásalapítás érdekében az SUP bejegyzését három munkanapon belül el kell végezni (14. cikk).

Ezenfelül az irányelv teljes körűen felsorolja azokat a dokumentumokat és adatokat, amelyeket a tagállamok az SUP bejegyzéséhez előírhatnak. A bejegyzést követően az SUP a dokumentumokat és adatokat a nemzeti jogszabályban meghatározott eljárásnak megfelelően módosíthatja (13. cikk).

5. fejezet: Egyetlen üzletrész

Mivel az SUP-nek egyetlen tagja van, mindössze egyetlen üzletrészt képezhet, amely nem osztható fel (15. cikk).

6. fejezet: Jegyzett tőke

Az irányelv a jegyzett tőke minimális összegét 1 EUR-ban, illetve az eurótól eltérő nemzeti fizetőeszközt alkalmazó tagállamok esetében a fizetőeszköz egy egységében állapítja meg. A tagállamok nem állapíthatnak meg felső határértéket az egyetlen üzletrész értékére vagy a befizetett tőke összegére vonatkozóan, és nem kötelezhetik az SUP-t jogszabályban előírt tartalék képzésére. Az irányelv azonban lehetővé teszi az SUP-k számára az önkéntes tartalékképzést (16. cikk).

Az irányelv ezenkívül rögzíti az SUP *egyedüli tagja részére teljesített* kifizetések (pl. osztalékfizetés) szabályait. Kifizetésre akkor kerülhet sor, ha az SUP megfelel a mérlegvizsgálatnak, amely igazolja, hogy az SUP kifizetést követően megmaradó eszközei valamennyi kötelezettségére elegendő fedezetet nyújtanak. Ezenkívül az ügyvezető szervnek a kifizetés előtt fizetőképességi nyilatkozatot kell tennie az egyedüli tag felé. A fenti két követelménynek az irányelvbe történő beemelése fokozott hitelezővédelmet biztosít, ami várhatóan elősegíti az SUP elnevezés jó hírnevének kialakulását (18. cikk).

7. fejezet: Az SUP felépítése és működési eljárásai

Az irányelv szabályozza az egyedüli tag határozathozatali hatáskörét, az ügyvezető szerv működését, valamint az SUP harmadik felekkel szembeni képviseletét (21. cikk).

A kkv-k és egyéb vállalkozások határokon átnyúló tevékenységének megkönnyítése érdekében az irányelv feljogosítja az egyedüli tagot a taggyűlés összehívása nélküli határozathozatalra, és felsorolja azokat a kérdéseket, amelyekben az egyedüli tagnak kell határoznia. Lehetővé kell tenni az egyedüli tag számára az ezen irányelvben felsoroltakon kívüli határozatok meghozatalát, ideértve hatáskörének az ügyvezető szervhez történő delegálását, ha ezt a nemzeti jogszabályok megengedik.

Az SUP igazgatója kizárólag természetes személy lehet, kivéve akkor, ha ezt a bejegyzés szerinti tagállam jogszabályai jogi személy számára is lehetővé teszik. Az irányelv az igazgatók kinevezésére és visszahívására vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz. Az igazgató feladata az SUP irányítása, valamint az SUP harmadik felekkel szembeni képviselete. Az SUP a vállalatcsoportok számára vonzó modell lehet, ezért az irányelv feljogosítja az egyedüli tagot az ügyvezető szerv utasítására. Az ilyen utasításoknak azonban meg kell felelniük a harmadik felek érdekeit védő nemzeti jogszabályoknak (22. cikk).

Az SUP átalakulhat más nemzeti társasági formává. Ha az ezen irányelvben meghatározott követelmények nem teljesülnek, akkor az SUP köteles más társasági formává átalakulni, vagy megszűnni. A nemzeti hatóságokat fel kell jogosítani, hogy ennek elmulasztása esetén megszüntessék a vállalkozást (25. cikk).

3. rész: Záró rendelkezések

Az irányelv előírja a tagállamok számára, hogy állapítsák meg az irányelv, a nemzeti jogszabályok, valamint a létesítő okirat megsértése esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat (28. cikk). Felhatalmazza továbbá a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási aktusokat fogadjon el.

Annak érdekében, hogy naprakészen tartsa a tagállami társasági formák jegyzékét, a Bizottság szükség esetén felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján javaslatot tesz az I. melléklet módosítására, amelyhez nem szükséges az irányelv újratárgyalása és a jogalkotási eljárás ismételt lefolytatása (1. cikk (2) bekezdés). Az irányelv javaslatot tesz két – a bejegyzéshez és a létesítő okirathoz kapcsolódó formanyomtatványra irányuló – végrehajtási aktus elfogadásával kapcsolatos hatáskörnek a Bizottságra történő átruházására (11. cikk (3) bekezdés, 13. cikk (2) bekezdés). A végrehajtási aktusokban foglalt formanyomtatványok könnyebben illeszthetők a változó üzleti környezethez, mint ha azokat rendes jogalkotási eljárásban fogadnák el. A formanyomtatványok kidolgozásában a Bizottság munkáját a Társasági Jogi Bizottság segíti.

Az irányelv hatályon kívül helyezi a 2009/102/EK irányelvet, továbbá módosítja az 1024/2012/EU rendeletet[14] annak érdekében, hogy lehetővé tegye a belső piaci információs rendszer (Internal Market Information System, IMI) használatát (29. és 30. cikk).

A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit az elfogadását követő két éven belül át kell ültetniük a nemzeti jogba. Ezalatt a Bizottság elfogadja a szükséges végrehajtási aktusokat. A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy a végrehajtási eljárást az irányelv hatálybalépését követően haladéktalanul indítsák meg.

4. MAGYARÁZÓ DOKUMENTUMOK

A 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatnak megfelelően az Európai bizottság csak akkor kérhet magyarázó dokumentumokat, ha „eseti alapon indokolni [tudja] az ilyen dokumentumok átadásának szükségességét és arányosságát, figyelembe véve különösen az irányelv, illetve annak átültetésének összetettségét, valamint az esetlegesen felmerülő [...] adminisztratív terheket."

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jelen esetben indokoltan kérheti a tagállamoktól magyarázó dokumentumok átadását azon kihívásokra tekintettel, amelyek a végrehajtás során többek között a társasági jog tagállami szabályozásának módjában (pl. polgári törvénykönyv, társasági jogi törvénykönyv, társasági törvény) meglévő számottevő eltérések miatt merülnek fel.

A végrehajtási intézkedéseknek számos nemzeti szintű hatása lesz, így befolyásolják például a nemzeti társasági jogot, a bejegyzési eljárást, a bejegyzésért felelős szerv és az alapító közötti kapcsolattartást, az illetékes hatóságok internetes oldalait, valamint az elektronikus azonosítási eljárást. Így különösen az irányelv második részének rendelkezései nagy valószínűséggel több nemzeti aktusba kerülnek átültetésre. Ez különösen az olyan tagállamok esetében lehet így, ahol több központi cégnyilvántartást vezetnek.

Ezzel összefüggésben az átültető intézkedésekről szóló értesítés alapvető fontosságú ezen irányelv rendelkezései és a nemzeti átültető intézkedések viszonyának egyértelmű meghatározásához, ezáltal pedig annak értékeléséhez, hogy a nemzeti szabályozás megfelel-e az irányelvnek.

Az egyes átültető intézkedésekről szóló egyszerű értesítés alapján a Bizottság nem tudja egyértelműen megállapítani, hogy az uniós jogszabályi rendelkezéseket maradéktalanul és hitelt érdemlően végrehajtották. A magyarázó dokumentumok szükségesek annak teljes körű megismeréséhez, hogy a tagállamok milyen módon ültetik át az irányelv rendelkezéseit a nemzeti jogba. A tagállamokat arra ösztönözzük, hogy a magyarázó dokumentumokat áttekinthető táblázatok formájában közöljék, amelyek bemutatják az egyes elfogadott nemzeti intézkedések és az irányelv rendelkezései közötti megfelelést.

A fentiekre tekintettel az irányelv az alábbi preambulumbekezdést is tartalmazza: *„A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely részletesen ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt."*

[14] Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

2014/0120 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A társasági jog területén az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról szóló 2009. szeptember 16-i 2009/102/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[15] lehetővé tette az egyes vállalkozók számára, hogy tevékenységüket az Unió egész területén korlátolt felelősség mellett folytassák.

(2) Ezen irányelv 1. része valamennyi egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságra vonatkozóan átveszi a 2009/102/EK irányelv rendelkezéseit. Előírja, hogy ha az összes üzletrész egyetlen tag kezébe kerül, akkor a társaság egyedüli tagjának megjelölését a nyilvántartásba történő bejegyzés útján közzé kell tenni. Az irányelv emellett arról is rendelkezik, hogy a taggyűlés hatáskörét gyakorló egyedüli tag határozatait, valamint a tag és a társaság közötti szerződéseket írásban kell rögzíteni, kivéve a szokásos üzletvitel keretében piaci feltételek mellett kötött szerződéseket.

(3) Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság más tagállamban, leányvállalatként történő alapításakor költségek merülnek fel a különböző jogi és adminisztratív követelmények kapcsán, amelyeket az adott tagállamban teljesíteni kell. A tagállamokban előírt követelmények továbbra is eltérőek.

(4) Az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című bizottsági közlemény[16] ösztönzi a kis- és középvállalkozások (kkv-k) alapítását, növekedését és nemzetközivé válását. Ez az Unió gazdasága szempontjából lényeges, mivel az uniós foglalkoztatás kétharmada a kkv-hoz kötődik, továbbá az Unió növekedésének és munkahely-teremtési képességének jelentős része e vállalkozásokban rejlik.

(5) Az üzleti környezet javítása – különösen a kkv-k esetében – az Európán belüli tranzakciós költségek csökkentése, a klaszterek támogatása és a kkv-k nemzetközivé

[15] HL L 258., 2009.10.1., 20. o.

[16] COM(2010) 614 végleges, 2010.10.28.

válásának elősegítése révén az Európa 2020 stratégiáról szóló bizottsági közleményben[17] felvázolt „Iparpolitika a globalizáció korában” kezdeményezés kulcseleme.

(6) Az Európa 2020 stratégiának megfelelően az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag[18] felülvizsgálata további lépéseket szorgalmazott az intelligens szabályozás megvalósítása, a piachoz való hozzáférés javítása, valamint a vállalkozási kedv, a munkahelyteremtés és az inkluzív növekedés elősegítése érdekében.

(7) A kkv-k határokon átnyúló tevékenységeinek, valamint az egyszemélyes társaságok más tagállamban leányvállalatként történő alapításának a megkönnyítése érdekében csökkenteni kell az e társaságok alapításával járó költségeket és adminisztratív terheket.

(8) Egy harmonizált jogi keret megléte, amely szabályozza az egyszemélyes társaságok létrehozását, ezen belül pedig meghatározza a létesítő okirat egységes formanyomtatványát, vélhetően hozzájárul a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörléséhez a leányvállalatoknak a tagállamok területén történő létrehozását érintő feltételek tekintetében, továbbá költségcsökkentést eredményez.

(9) Az ezen irányelvnek megfelelően létrehozott és működő egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok nevében közös, könnyen azonosítható rövidítést kell szerepeltetni (SUP, *Societas Unius Personae*).

(10) Az egyes tagállamok társasági jogi hagyományainak tiszteletben tartása érdekében rugalmasságot kell hagyni számukra a tekintetben, hogy milyen módon és mértékig kívánják alkalmazni az SUP-k létrehozására és működtetésére vonatkozó szabályokat. A tagállamok ezen irányelv 2. részét valamennyi egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságra alkalmazhatják úgy, hogy valamennyi ilyen társaság SUP-ként működjön és ennek megfelelő elnevezést viseljen. Ettől eltérően rendelkezniük kell az SUP mint önálló társasági jogi forma létrehozásáról, amely az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok nemzeti jogban meghatározott egyéb formái mellett jönne létre.

(11) A harmonizált szabályok lehető legszélesebb alkalmazási körének biztosítása érdekében a természetes és jogi személyeket egyaránt fel kell jogosítani SUP létrehozására. Ugyanezért lehetővé kell tenni a nem SUP-ként alapított korlátolt felelősségű társaságok számára, hogy kihasználhassák az SUP-keretrendszer előnyeit. Lehetővé kell tenni számukra, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban SUP-vé alakuljanak át.

(12) Annak érdekében, hogy a vállalkozások teljes körűen kihasználhassák a belső piac előnyeit, a tagállamoknak nem célszerű előírniuk azt, hogy az SUP székhelye és központi ügyvezetése azonos tagállamban legyen.

(13) A leányvállalatok más tagállamban történő alapításának megkönnyítése és olcsóbbá tétele érdekében az SUP alapítója nem kötelezhető arra, hogy valamely tagállam bejegyzésért felelős szerve előtt személyesen megjelenjen. A nyilvántartásnak bármely tagállamból hozzáférhetőnek kell lennie, továbbá az alapító számára lehetővé kell tenni azt, hogy a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[19] alapján létrehozott egyablakos ügyintézési pontokat átjáróként használja a nemzeti

[17] COM(2010) 2020 végleges, 2010.3.3.

[18] COM(2011) 78 végleges, 2011.2.23.

[19] Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

elektronikus bejegyzési pontokhoz. Ezért lehetővé kell tenni az SUP-k teljes egészében elektronikusan, távolról bonyolítható alapítását.

(14) A nagyfokú átláthatóság érdekében a cégnyilvántartásban rögzített valamennyi dokumentumot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a módosított 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[20] 4a. cikkének (2) bekezdésében említett, a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer útján.

(15) A nagyfokú egységesség és a széles körű online hozzáférhetőség érdekében az SUP bejegyzésekor felhasznált dokumentumoknak az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre álló egységes formátumot kell követniük. Minden tagállam előírhatja, hogy a bejegyzés az adott tagállam hivatalos nyelveinek egyikén történjen, azonban célszerű lehetővé tennie az Unió egyéb hivatalos nyelvein történő bejegyzést is.

(16) Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag 2011. évi felülvizsgálatában[21] az új vállalkozások beindításához szükséges idő csökkentésére vonatkozóan említett ajánlásnak megfelelően az SUP-knek három munkanapon belül igazolást kell kapniuk az érintett tagállami nyilvántartásába történt bejegyzésről. E lehetőséget kizárólag az újonnan alapított vállalkozásoknak kell biztosítani, a meglévő, SUP-vé átalakulni szándékozó társaságok számára nem, mivel az ilyen társaságok bejegyzése azok jellegéből adódóan több időt vehet igénybe.

(17) Minden egyes tagállamnak illetékes elektronikus bejegyzési pontot kell kijelölnie. Annak érdekében, hogy támogassák a kijelölt szerveket az alapító azonosságával kapcsolatos információk cseréjében, a tagállamok alkalmazhatják az 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben[22] meghatározott eszközöket.

(18) Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok alapítását szabályozó rendelkezések nem érinthetik a tagállamok jogát a bejegyzési eljárás ellenőrzésére vonatkozó meglévő szabályok fenntartására, feltéve, hogy a bejegyzési eljárás teljes egészében távolról és elektronikusan bonyolítható.

(19) Az SUP elektronikus bejegyzése esetén elő kell írni a létesítő okirat formanyomtatványának alkalmazását. Ha a nemzeti jog megengedi a bejegyzés egyéb formáját, akkor a formanyomtatvány alkalmazása nem kötelező, a létesítő okiratnak azonban teljesítenie kell az irányelvben meghatározott követelményeket. Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság létrehozásához előírt minimális tőkekövetelmény tagállamonként változó. A legtöbb tagállam már tett lépéseket a minimális tőkekövetelmény eltörlése, vagy névleges szinten tartása felé. Az SUP-k számára nem szabad magas kötelező tőkekövetelményeket előírni, hiszen ez gátolná a létrehozásukat. A hitelezőket azonban meg kell védeni az egyedüli tagok részére teljesített olyan túlzott mértékű kifizetésekkel szemben, amelyek az SUP fizetőképességét veszélyeztethetnék. E védelmet minimális mérlegkövetelmények (az eszközök értékét meg nem haladó kötelezettségek), valamint az ügyvezető szerv által

---

20 Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/101/EK irányelve az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

21 COM(2011) 78 végleges, 2011.2.23.

22 Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

készített és aláírt fizetőképességi nyilatkozat előírásával kell biztosítani. Az egyedüli tag tőkefelhasználása egyéb módon nem korlátozható.

(20) A visszaélések megelőzése és az ellenőrzés egyszerűsítése érdekében az SUP nem képezhet további üzletrészeket, és az egyetlen üzletrészt nem oszthatja fel. Az SUP saját egyetlen üzletrészét sem közvetlenül, sem közvetetten nem szerezheti meg, és az nem állhat a tulajdonában. Az egyetlen üzletrészhez fűződő jogokat kizárólag egy személy gyakorolhatja. Ahol egy tagállam megengedi a közös tulajdonú egyetlen üzletrészt, ott ezen irányelv alkalmazásában a társtulajdonosok képviseletében kizárólag egyetlen személy járhat el és tekinthető egyedüli tagnak.

(21) A nagyfokú átláthatóság érdekében az SUP egyedüli tagja által a taggyűlés hatáskörében hozott határozatokat írásba kell foglalni. Az ilyen határozatokról tájékoztatni kell a társaságot, és a róluk vezetett írásos nyilvántartást legalább öt évig meg kell őrizni.

(22) Az SUP ügyvezető szervének egy vagy több igazgatóból kell állnia. Igazgatónak kizárólag természetes személy nevezhető ki, kivéve akkor, ha a bejegyzés szerinti tagállam jogi személy számára is lehetővé teszi, hogy az igazgatóként járjon el.

(23) A vállalatcsoportok működésének megkönnyítése érdekében az egyedüli tag által az ügyvezető szervnek adott utasításokat kötelező erejűvé kell tenni. Az ilyen utasítások végrehajtását az ügyvezető szerv kizárólag akkor mellőzheti, ha a végrehajtás a társaság bejegyzése szerinti tagállam nemzeti jogának megsértésével járna. A létesítő okirat azon rendelkezéseinek kivételével, amelyek szerint a társaság képviseletét kizárólag az igazgatók együttesen láthatják el, az igazgatók hatáskörének a létesítő okiratból eredő egyéb korlátozása nem lehet kötelező erejű, mivel harmadik feleket érint.

(24) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és gondoskodnak azok végrehajtásáról. E szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(25) A vállalkozásalapítással összefüggő adminisztratív és jogi költségek csökkentése, valamint a bejegyzési eljárás tagállamok közötti nagyfokú egységessége érdekében a Bizottságot fel kell ruházni az SUP bejegyzéséhez és létesítő okiratához használt formanyomtatvány elfogadásához szükséges végrehajtási hatáskörökkel. Az említett hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[23] megfelelően kell gyakorolni.

(26) A tagállami jogszabályok és a vállalkozástípusokra vonatkozó uniós jogszabályok későbbi változásaival való összhang érdekében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört kell a Bizottságra ruházni a vállalkozástípusok I. mellékletben található felsorolásának módosítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során a Bizottságnak gondoskodnia kell az érintett dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról.

---

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(27) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának[24] megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.

(28) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit (nevezetesen az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok, ezen belül az SUP-k alapításának megkönnyítését) a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok léptékük és hatásaik miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(29) A 2009/102/EK irányelv jelentős mértékben módosul, ezért az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

[24] HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. rész
Általános rendelkezések

1. cikk
Hatály

(1) Az ezen irányelv által előírt összehangoló intézkedéseket a tagállamoknak az alábbi vállalkozásokkal kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire kell alkalmazni:

a) az I. mellékletben felsorolt vállalkozástípusok;

b) a 6. cikkben említett *Societas Unius Personae* (SUP).

(2) A tagállamok a nemzeti jogukban meghatározott korlátolt felelősségű társaságok típusaira vonatkozóan végrehajtott, az I. melléklet tartalmát érintő módosításokról a végrehajtást követő két hónapon belül értesítik a Bizottságot.

(3) Ilyen esetben a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a vállalkozástípusok I. mellékletben található felsorolását a 26. cikk szerint, felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján módosítsa.

(4) Ha valamely tagállam az I. mellékletben felsoroltakon kívül egyéb vállalkozások esetében is megengedi a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyszemélyes társaságként való alapítást vagy az azzá történő átalakulást, akkor ezen irányelv 1. részét az ilyen vállalkozásokra is alkalmazni kell.

2. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „egyszemélyes társaság”: olyan vállalkozás, amelynek üzletrészei egyetlen személy tulajdonában vannak;

2. „átalakulás”: olyan eljárás, amelyben egy meglévő vállalkozás SUP-vé alakul, vagy egy SUP más társasági formává alakul;

3. „kifizetés”: az egyedüli tag által az SUP-ből közvetlenül vagy közvetve az egyetlen üzletrészhez kapcsolódóan szerzett pénzügyi haszon, ideértve a pénzátutalást és a tulajdonjog átruházását is. A kifizetés történhet osztalék formájában, továbbá teljesíthető tulajdonjog adásvételével vagy egyéb módon;

4. „létesítő okirat”: a vállalkozást létrehozó alapító okirat, társasági szerződés, alapszabály vagy egyéb okirat;

5. „igazgató”: az ügyvezető szerv hivatalosan kinevezett vagy ténylegesen igazgatóként eljáró tagja.

3. cikk
Közzététel

Ha egy társaság azért válik egyszemélyes társasággá, mert az összes üzletrészének tulajdonát egyetlen személy szerzi meg, úgy ezt a tényt, az egyedüli tag személyének megjelölésével együtt, a 2009/101/EK irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett aktában vagy

cégnyilvántartásban kell rögzíteni, illetve bejegyeztetni, vagy pedig egy, a társaság által vezetett és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett nyilvántartásba kell bevezetni.

4. cikk

Taggyűlés

(1) Az egyedüli tag gyakorolja a társaság taggyűlésének hatáskörét.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatáskört gyakorló egyedüli tag által hozott határozatokat írásba kell foglalni.

5. cikk

Az egyedüli tag és a társaság közötti szerződések

(1) Az egyedüli tag és a társaság közötti szerződéseket írásba kell foglalni.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdésben foglaltakat a szokásos üzletvitel keretében, piaci feltételek mellett kötött azon szerződésekre, amelyek az egyszemélyes társaság számára nem hátrányosak.

2. rész
Societas Unius Personae

1. fejezet
Társasági forma és általános elvek

6. cikk
Társasági forma

(1) A tagállamok lehetővé teszik az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságoknak az e részben meghatározott szabályok és eljárások szerinti bejegyzését. Az ilyen társaságok megnevezése SUP.

(2) A tagállamok nem akadályozhatják meg, hogy az SUP más vállalkozásban egyedüli tag legyen.

7. cikk
Általános elvek

(1) A tagállamok az SUP-ket teljes körű jogi személyiséggel ruházzák fel.

(2) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az egyedüli tag felelőssége nem terjedhet ki a jegyzett tőkét meghaladó összegekre.

(3) Az SUP formájában működő társaság neve után fel kell tüntetni az „SUP” rövidítést. Az „SUP” rövidítés csak SUP neve után szerepelhet.

(4) Az SUP-re és létesítő okiratára az SUP bejegyzése szerinti tagállam nemzeti jogát kell alkalmazni (a továbbiakban: az alkalmazandó nemzeti jog).

(5) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy ha a létesítő okirat másként nem rendelkezik, akkor az SUP határozatlan időre jön létre.

2. fejezet
Az SUP létrehozása

8. cikk
Eredeti alapítás

SUP-t eredeti alapítással természetes vagy jogi személy hozhat létre.

9. cikk
Átalakulás SUP-vé

(1) A tagállamok biztosítják, hogy SUP az I. mellékletben felsorolt vállalkozástípusok átalakulásával is létrehozható legyen.

(2) Az SUP átalakulással történő létrehozása nem eredményezhet végelszámolási eljárást, a jogképesség elvesztését vagy korlátozását, és nem érintheti az átalakulás előtt fennálló jogokat és kötelezettségeket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egy társaság kizárólag akkor alakulhasson SUP-vé, ha:

a) a tagjai vagy egyedüli tagja által hozott határozat az SUP-vé alakulást engedélyezte;

b) létesítő okirata megfelel az alkalmazandó nemzeti jognak; és

c) eszközeinek nettó értéke megegyezik a jegyzett tőke és a létesítő okirat szerint fel nem osztható tartalék összegével, vagy nagyobb annál.

10. cikk
Az SUP székhelye

Az SUP székhelye és központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye az Unió területén van.

3. fejezet
Létesítő okirat

11. cikk
A létesítő okirat egységes formanyomtatványa

(1) A tagállamok előírják, hogy az SUP létesítő okirata legalább a (2) bekezdésben megadott feltételeket rögzítse.

(2) A létesítő okirat egységes formanyomtatványa rögzíti az SUP létrehozásával, üzletrészével, jegyzett tőkéjével, szervezeti felépítésével, valamint könyvvezetésével és megszűnésével kapcsolatos feltételeket.

(3) A formanyomtatványt elektronikus úton elérhetővé kell tenni.

(4) A Bizottság a létesítő okirat egységes formanyomtatványát végrehajtási aktus keretében határozza meg. A végrehajtási aktust a 27. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk
A létesítő okirat módosítása

(1) Az SUP a bejegyzést követően az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban elektronikus vagy egyéb módon módosíthatja létesítő okiratát. Az ezzel kapcsolatos információkat rögzíteni kell a bejegyzés szerinti tagállam cégnyilvántartásában.

(2) Az SUP módosított létesítő okiratának legalább a 11. cikk (2) bekezdésben említett egységes formanyomtatványon szereplő feltételeket rögzítenie kell.

4. fejezet
Bejegyzés

13. cikk
A bejegyzéssel kapcsolatos alaki követelmények

(1) A tagállamok az SUP bejegyzéséhez kizárólag az alábbi a dokumentumokat és adatokat írhatják elő:

a) az SUP megnevezése;

b) az SUP székhelyének, központi ügyvezetésének és/vagy üzleti tevékenysége fő helyének címe;

c) az SUP tevékenységi köre;

d) az alapító tag és adott esetben a végső kedvezményezett, valamint az SUP-t a tag képviseletében bejegyző megbízott neve, címe, továbbá a személyazonosságuk megállapításához szükséges egyéb információk;

e) azon személyek neve, címe és a személyazonosságuk megállapításához szükséges egyéb információk, akik harmadik személyekkel szemben és jogi eljárásokban az SUP képviseletére jogosultak, valamint annak megjelölése, hogy e személyekre a tagállamok jogszabályai alapján nem vonatkozik a 22. cikkben említett eltiltás;

f) az SUP jegyzett tőkéje;

g) indokolt esetben az egyetlen üzletrész névértéke;

h) az SUP létesítő okirata;

i) adott esetben a társaság SUP-vé történő átalakulását engedélyező határozat.

(2) A Bizottság végrehajtási aktus útján meghatározza az SUP-knek a tagállamok cégnyilvántartásába az (1) bekezdés szerint történő bejegyzése céljából alkalmazandó formanyomtatványt. A végrehajtási aktust a 27. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Bejegyzés

(1) Az SUP-t abban a tagállamban kell bejegyezni, amelyben székhellyel rendelkezik majd.

(2) Az SUP jogi személyisége a bejegyzés szerinti tagállam cégnyilvántartásába történő bejegyzése napján keletkezik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az újonnan alapított SUP-k bejegyzési eljárása teljes egészében elektronikusan lebonyolítható legyen anélkül, hogy az alapító tagnak a bejegyzés szerinti tagállam bármely hatósága előtt személyesen meg kellene jelennie (elektronikus bejegyzés).

(4) Az elektronikus bejegyzésre szolgáló nemzeti honlapokon hivatkozni kell a más tagállamokban működő bejegyzési honlapokra. A tagállamok az elektronikus bejegyzés során biztosítják az alábbi formanyomtatványok alkalmazását:

(a) a létesítő okirat 11. cikkben említett egységes formanyomtatványa;

(b) a 13. cikkben említett bejegyzési formanyomtatvány.

A tagállamok a bejegyzési eljárás befejezését követően igazolást állítanak ki. Az igazolást a szükséges dokumentációnak az illetékes hatósághoz történő beérkezésétől számított három munkanapon belül kell kiállítani.

(5) A tagállamok szabályokat állapíthatnak meg az alapító tag és a tag képviseletében a bejegyzést végző személy személyazonossága, valamint a bejegyzésért felelős szervhez benyújtott dokumentumok és egyéb információk megfelelőségének ellenőrzése céljából. A bejegyzés szerinti tagállam köteles elismerni és ellenőrzési célokra elfogadni a más tagállamban annak hatóságai által vagy megbízásából kiállított azonosító okmányt, ideértve az elektronikusan kibocsátott azonosítót is.

Ha az első albekezdés alkalmazásában a tagállamok közötti igazgatási együttműködés szükséges, akkor a tagállamok a 1024/2012/EU rendeletet alkalmazzák.

(6) A tagállamok az SUP bejegyzését nem kötik engedély beszerzéséhez. Az SUP bejegyzését, valamint a bejegyzési eljárás során benyújtott valamennyi dokumentumot és azok későbbi módosításait a bejegyzést követően haladéktalanul közzé kell tenni az érintett cégnyilvántartásban.

5. fejezet
Egyetlen üzletrész

15. cikk
Egyetlen üzletrész

(1) Az SUP egynél több üzletrészt nem képezhet. Az egyetlen üzletrész nem osztható fel.

(2) Az SUP saját egyetlen üzletrészét sem közvetlenül, sem közvetetten nem szerezheti meg, és az nem állhat a tulajdonában.

(3) Amennyiben az alkalmazandó nemzeti jog szerint az egyetlen üzletrész egynél több személy tulajdona, e személyeket az SUP-vel kapcsolatban egy tagnak kell tekinteni. Jogaikat közös képviselőn keresztül gyakorolják, és az SUP ügyvezető szervét haladéktalanul értesítik a képviselő nevéről, valamint a személyében beállt változásról. Az értesítésig az SUP-hez fűződő jogaikat nem gyakorolhatják. Az egyetlen üzletrész tulajdonosai az ahhoz kapcsolódóan a képviselő által vállalt kötelezettségekért egyetemlegesen felelnek.

A képviselő azonosító adatait be kell vezetni az érintett cégnyilvántartásba.

6. fejezet
Jegyzett tőke

16. cikk
Jegyzett tőke

(1) Az SUP jegyzett tőkéje legalább 1 EUR. Az eurótól eltérő nemzeti fizetőeszközt alkalmazó tagállamok esetében a jegyzett tőke összege legalább az adott fizetőeszköz egy egysége.

(2) Az SUP tőkéjét teljes mértékben le kell jegyezni.

(3) A tagállamok nem állapíthatnak meg felső határértéket az egyetlen üzletrész értékére vonatkozóan.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az SUP nem kötelezhető jogszabályban előírt tartalék képzésére. A tagállamok lehetővé teszik a társaságok számára a létesítő okiratuk szerinti tartalékképzést.

(5) A tagállamok előírják, hogy a levélpapíroknak és megrendelőlapoknak, akár papír, akár bármely más adathordozó használatával készültek, fel kell tüntetniük a jegyzett és befizetett tőke összegét. Ha a társaság honlappal rendelkezik, az említett információkat azon is közzé kell tenni.

17. cikk

Az üzletrészért szolgáltatott vagyoni hozzájárulás

(1) Az üzletrészért szolgáltatott vagyoni hozzájárulást az SUP bejegyzésekor teljes mértékben rendelkezésre kell bocsátani.

(2) Elektronikus bejegyzés esetében a vagyoni hozzájárulást az SUP bankszámlájára kell befizetni. A jegyzett tőke későbbi emelését és leszállítását legalább készpénzben és természetben lehetővé kell tenni.

(3) Készpénzfizetés esetén az SUP bejegyzése szerinti tagállam a fizetés vagy tőkeemelés igazolásaként köteles elfogadni az Unió területén működő banknál vezetett bankszámlára történő befizetést.

18. cikk

Kifizetések

(1) Az SUP az ügyvezető szerv ajánlása alapján kifizetést teljesíthet az egyedüli tag részére, amennyiben a kifizetés megfelel a (2) és (3) bekezdésnek.

(2) Az SUP nem teljesíthet kifizetést az egyedüli tag részére olyan esetekben, amikor az előző pénzügyi év zárónapján az SUP éves beszámolója szerinti nettó eszközérték alacsonyabb – vagy a kifizetést követően alacsonyabbá válna –, mint az SUP létesítő okirata szerint fel nem osztható tartalék összegével megnövelt jegyzett tőke összege. A számítás alapja a legutóbbi elfogadott mérleg. Figyelembe kell venni továbbá a jegyzett tőkében és a tartalék fel nem osztható részében a pénzügyi év zárónapját követően bekövetkezett változásokat is.

(3) Az SUP nem teljesíthet kifizetést az egyedüli tag részére akkor, ha annak következtében az SUP nem képes teljesíteni a kifizetést követően esedékessé váló kötelezettségeit. Az ügyvezető szervnek írásban kell igazolnia, hogy az SUP helyzetének és kilátásainak teljes körű vizsgálatát követően arra a megalapozott véleményre jutott, hogy az SUP képes lesz teljesíteni a javasolt kifizetés napját követő évben a szokásos üzletvitel keretében esedékessé váló kötelezettségeket (fizetőképességi nyilatkozat). A fizetőképességi nyilatkozatot az ügyvezető szerv írja alá, és annak egy példányát 15 nappal a kifizetésről szóló határozat elfogadása előtt át kell adni az egyedüli tag részére.

(4) A fizetőképességi nyilatkozatot közzé kell tenni. Ha a társaság honlappal rendelkezik, az említett információkat azon is közzé kell tenni.

(5) Az igazgatók mindegyike személyes felelősséggel tartozik a kifizetésre vonatkozóan általa tett javaslatért vagy adott utasításért akkor, ha tudta, vagy a körülményekre tekintettel tudnia kellett volna, hogy a kifizetés ellentétes a (2) vagy (3) bekezdéssel. Ugyanez vonatkozik az egyedüli tagra a 21. cikkben említett, kifizetésre vonatkozó döntés tekintetében.

19. cikk

A jogellenes kifizetések visszatérítése

A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2), illetve (3) bekezdésével ellentétesen teljesített kifizetéseket az egyedüli tag visszatérítse az SUP részére, ha megállapítható, hogy az egyedüli tag tudta, vagy a körülményekre tekintettel tudnia kellett volna, hogy a kifizetés ellentétes a 18. cikk (2) vagy (3) bekezdésével.

20. cikk

A jegyzett tőke leszállítása

A tagállamok biztosítják, hogy az SUP jegyzett tőkéjének leszállítása, amennyiben az *ténylegesen* az egyedüli tag részre teljesített kifizetést eredményez, megfeleljen a 18. cikk (2) és (3) bekezdésének.

7. fejezet
Szervezet

21. cikk

Az egyedüli tag határozatai

(1) Az SUP egyedüli tagja köteles írásos nyilvántartást vezetni az általa hozott határozatokról. A hozott határozatokról vezetett nyilvántartást legalább öt évig meg kell őrizni.

(2) Az egyedüli tag az alábbiakról határoz:

a) az éves beszámoló elfogadása;

b) a tag részére teljesített kifizetés;

c) a jegyzett tőke felemelése;

d) a jegyzett tőke leszállítása;

e) az igazgatók kinevezése és visszahívása;

f) az igazgatók esetleges javadalmazása, ideértve az igazgatóként eljáró egyedüli tagot is;

g) a társaság székhelyének áthelyezése;

h) adott esetben a könyvvizsgáló kinevezése és visszahívása;

i) az SUP átalakulása más társasági formává;

j) az SUP megszűnése;

k) a létesítő okirat módosítása.

Az egyedüli tag az első albekezdésben említett kérdésekben hozott határozatokkal kapcsolatos hatáskört nem ruházhatja át az ügyvezető szervre.

(3) Az egyedüli tag számára lehetővé kell tenni a taggyűlés összehívása nélküli határozathozatalt. A tagállamok formálisan nem korlátozhatják az egyedüli tag határozathozatali jogosultságát, így a határozathozatal helyét és idejét sem.

22. cikk

Az SUP vezetése

(1) Az SUP vezetését egy vagy több igazgatóból álló ügyvezető szerv látja el.

(2) Az igazgatók számát a létesítő okirat rögzíti.

(3) Az ügyvezető szerv gyakorolhatja az SUP minden olyan hatáskörét, amelyet az egyedüli tag vagy adott esetben a felügyelőbizottság nem gyakorol.

(4) Az igazgatók természetes személyek, vagy ha azt az alkalmazandó nemzeti jog megengedi, jogi személyek lehetnek. Az igazgatók kinevezése határozatlan időre

történik, kivéve akkor, ha az egyedüli tag kinevezésről szóló határozata vagy a létesítő okirat másként rendelkezik. Az egyedüli tag lehet igazgató.

(5) Az igazgató az egyedüli tag határozatával bármikor visszahívható. A visszahívott igazgató azonnali hatállyal elveszti felhatalmazását és jogosultságát arra, hogy az SUP képviseletében igazgatóként járjon el. A visszahívás nem érinti az alkalmazandó nemzeti jog szerinti egyéb jogokat és kötelezettségeket.

(6) A bejegyzés szerinti tagállamban jogszabályban, illetve bírósági, közigazgatási határozatban ettől eltiltott személy igazgatói feladatokat nem láthat el. Ha az igazgató eltiltását más tagállamban hozott bírósági vagy közigazgatási határozat mondja ki és a határozat hatályos, akkor a határozatot bejegyzéskor a 13. cikknek megfelelően közzé kell tenni. Egy tagállam a közrendre tekintettel elutasíthatja a társaság bejegyzését akkor, ha annak igazgatójára más tagállamban kimondott hatályos eltiltás vonatkozik.

Ha e bekezdés alkalmazásában a tagállamok közötti igazgatási együttműködés szükséges, akkor a tagállamok a 1024/2012/EU rendeletet alkalmazzák.

(7) Azt a személyt, aki a társaság igazgatóit formális kinevezés nélkül szokás szerint utasítja, az igazgatókra háruló valamennyi kötelesség és felelősség tekintetében igazgatónak kell tekinteni. Egy személy nem tekinthető igazgatónak kizárólag az alapján, hogy az ügyvezető szerv az általa szakmai minőségben adott tanács alapján jár el.

23. cikk

Tagi utasítások

(1) Az egyedüli tag jogosult utasítani az ügyvezető szervet.

(2) Az egyedüli tag utasításai az igazgatókra nézve nem kötelező erejűek, amennyiben sértik a létesítő okirat vagy az alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseit.

24. cikk

Jogosultság az SUP képviseletében történő eljárásra és szerződéskötésre

(1) Az SUP egy vagy több igazgatóból álló ügyvezető szerve jogosult az SUP képviseletére, többek között harmadik felekkel történő szerződéskötéskor és jogi eljárásokban.

(2) Az igazgatók az SUP-t önállóan képviselhetik többek között harmadik felekkel történő szerződéskötéskor és jogi eljárásokban, kivéve akkor, ha a létesítő okirat együttes képviseletről rendelkezik. Harmadik féllel folytatott jogvitában nem lehet hivatkozni az igazgatók hatáskörének egyéb, a létesítő okiratban, az egyedüli tag határozatában vagy az ügyvezető szerv határozatában előírt korlátozására akkor sem, ha az adott korlátozást közzétették. Az ügyvezető szerv jogcselekményei az SUP-re nézve kötelező erejűek, még akkor is, ha nem tartoznak az SUP tevékenységi körébe.

(3) Az ügyvezető szerv az SUP képviseleti jogát átruházhatja, amennyiben ezt a létesítő okirat megengedi. Nem ruházható át az ügyvezető szervnek a csődeljárás vagy hasonló fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó kötelezettsége.

25. cikk

Az SUP más átalakulása más társasági formává

(1) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti joguk előírja az SUP megszűnését vagy más társasági formává alakulását akkor, ha az SUP nem teljesíti az ezen irányelvben meghatározott követelményeket. Ha az SUP nem teszi meg a megfelelő lépéseket a más társasági formává történő átalakulás érdekében, akkor az illetékes hatóságot fel kell ruházni az SUP megszüntetéséhez szükséges hatáskörrel.

(2) Az SUP bármikor úgy határozhat, hogy az alkalmazandó nemzeti jogban rögzített eljárásnak megfelelően más társasági formává alakul.

(3) Az (1)vagy (2) bekezdésnek megfelelően más társasági formává átalakult vagy megszűnt SUP nem használhatja az „SUP” rövidítést.

3. rész
Záró rendelkezések

26. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazása határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

27. cikk
A bizottsági eljárás

(1) Az Európai Bizottság munkáját a Társasági Jogi Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

28. cikk
Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

29. cikk
Hatályon kívül helyezés

(1) A 2009/102/EK irányelv az ezen irányelv elfogadását követő 24 hónapos időszak leteltét követően egy nappal hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és azokat a II. mellékletben található megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

30. cikk
Az 1024/2012/EU rendelet módosítása

Az 1024/2012/EU rendelet melléklete a következő (6) ponttal egészül ki:

„(6) Az Európai Parlament és a Tanács [...]-i […/…/EU] irányelve az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról*: 14. és 22. cikk.

_____

* HL L […].”

31. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 24 hónappal ezen irányelv elfogadását követően elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

(2) Az említett rendelkezések az ezen irányelv elfogadását követő 24 hónapos időszak leteltét követően egy nappal lépnek hatályba.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv *az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

33. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*